

Webcast: Faren for atomkrig skal tages alvorligt Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 13. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 13. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Vi har meget at dække i dag, Helga, for der er alle mulige skøre udtalelser fra NATO- og EU-embedsmænd om stedfortræderkrigen mod Rusland fra Ukraine, og opbygningen mod et forventet IDF-angreb i Rafah.

Men jeg ville gerne fortælle om en udvikling i USA efter afslutningen af nomineringerne for hvert parti i primærvalgene i går, og dette er et spørgsmål fra en seer i Europa, som skriver: "Med meningsmålinger, der viser, at få amerikanere ønsker en omkamp mellem Trump og Biden, ser det ud til, at det er præcis, hvad de kommer til at få." Så han spørger: "Er dette det bedste, USA's politiske system kan tilbyde? Og er det for sent for Diane Sare at stille op til præsidentvalget som uafhængig?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hun er helt sikkert den person, der ville have kaliberen til at være en præsidentkandidat og en god

præsident, helt sikkert. Om vi kan gøre det, ved jeg ikke: Det afhænger af, om vi kan mobilisere nok støtte i tide. Det er allerede meget sent i valgkampen, men jeg tror, at det ikke kun sker med et præsidentielt system, som desværre ikke er så demokratisk længere, men mere et plutokrati, hvor det koster 5 millioner dollars eller mere at stille op til Kongressen; til Senatet kan man tilføje et nul, og til præsidentposten har man brug for mange flere penge end det under normale omstændigheder.

Jeg tror, spørgsmålet er, om Diane Sare, Jose Vega og et par andre uafhængige kan samle nok af befolkningen til at være et alternativ? Det er meget svært, og jeg tror, at alt dette er det sene resultat af, hvad det amerikanske etablisement gjorde mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som trods alt stillede op til præsidentvalget otte gange. Og den måde, de behandlede ham på, nu får mange mennesker "LaRouche-behandlingen", men du kan se, hvad resultatet er: Du har et land, der i bund og grund er i forfald. Og man kan kun håbe, at det motiverer tilstrækkeligt mange mennesker til at samle sig om Diane Sare.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om Oasis-planen. Nogen skrev ind: "Hvor vigtig det mexicanske kongresmedlem Robles' støtte til Oasis-planen end er, har der så været nogen støtte til den fra valgte embedsmænd i Vesten, og forventer du, at der kommer nogen?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi er lige nu midt i organiseringen af en konference den 13. april. Jeg kan allerede sige, at vi har et par vigtige støtter, som vi ikke vil offentliggøre før konferencen, men jeg er faktisk ret optimistisk, at hvis vi bare får et par relevante personer, helst kongresmedlemmer, præsidenter, tidligere præsidenter, tidligere folkevalgte, ambassadører af forskellig slags; og så håber jeg, at de unge vil tilslutte sig kravet om Oasis-planen i demonstrationerne for en våbenhvile og fred i Sydvestasien, så tror jeg, det kan tage fart.

Så jeg har ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, andet end at jeg beder dig om at hjælpe os med at finde disse mennesker og være en del af den organiserende kraft for at få det til at ske.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Menashe, som er en hyppig bidragsyder. Han spørger, at han som afrikaner gerne vil have dig til at tale om, hvordan Oasis Plan-tilgangen til gensidig økonomisk udvikling kan anvendes til at tackle de udfordringer og muligheder, som afrikanske nationer står over for?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Oasis-planen simpelthen er en skabelon for, hvad man kan gøre overalt, hvor der er mangel på udvikling. Det vigtigste projekt, vi har presset på for nu i tre årtier, er Transaqua-projektet: Det vil hjælpe et halvt dusin lande i hjertet af Afrika ved at omlede 3-4% af vandet fra Congo-floden, som ikke bliver udnyttet, til Atlanterhavet og føre det gennem en kanal og et flodsystem til Tchad-søen. Det ville give kunstvanding til alle nabolandene langs vejen, det ville hjælpe med at overrisle en stor del af Sahel-zonen, det ville give strøm til industriparken og lignende projekter. Det er helt sikkert, at hvis man kan få Oasis-planen, så har vi naturligvis det meget vigtige Ibn Sina-projekt til genopbygning af Afghanistan, og de kan alle integreres i Verdenslandbroen. For i virkeligheden er det hele det Globale Syd, der mangler udvikling, så forhåbentlig kan vi med Oasis Plan-kampagnen og Ibn Sina-projektet, der er på rette vej, virkelig vende denne underudvikling og gøre den sydlige del af halvkuglen til en blomstrende have med skove og gode områder, hvor folk kan leve og trives.

SCHLANGER: Som et opfølgende spørgsmål, der lige er kommet ind, spurgte nogen: "Skyldes den manglende gennemførelse af den slags projekter racisme, neokolonialisme eller bare ren og skær uvidenhed?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det nuværende neoliberale økonomiske system, som dominerer meget af den transatlantiske

sektor, og som rækker ud i de tidligere koloniserede lande ved at bestemme vilkårene for handel og eksport og import og kreditfaciliteter og så videre, det er gearet til at gøre de rige rigere, og det er nu ved at nå et absurd punkt. For hvis milliardærene bliver så absolut rige, at de umuligt kan bruge alle pengene i deres levetid, med sportsvogne og kaviar og alle mulige former for luksus, mens milliarder af mennesker bogstaveligt talt er dømt til knap nok at realisere deres menneskelige potentiale og dø tidligere, er det et system, der ikke kan fortsætte. Og det fortsætter ikke, fordi man lige nu har landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med BRIKS-Plus og andre organisationer i det Globale Syd for at danne et alternativt økonomisk system, og problemet lige nu er, at den nuværende krigsfare, som er gigantisk og bliver større dag for dag – og vi bør bruge noget tid på at diskutere det, fordi det er ekstremt vigtigt, at folk er klar over det – at krigsfaren kommer fra det faktum, at de nuværende etableringer i det Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, de er fast besluttet på at beholde det system, som har givet dem enorme profitter, som de nu er ved at omdanne til en fuldgyldig krigsøkonomi! Som i Europa, hvor man forsøger at omdanne hele de europæiske økonomier til krigsøkonomier. Og hvis du ser på aktiemarkedet, aktierne i det militærindustrielle kompleks, så stiger de enormt, men til hvilken pris? Vi er meget hurtigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, og hvor der er fare for, at de to regionale kriser eskalere til en global atomkrig.

Så i en vis forstand er det, hvad vi hurtigst muligt må afhjælpe, og jeg opfordrer alle jer, der så dette program, til at gå sammen med Schiller Instituttet for virkelig at overbevise befolkningerne i det Globale Nord om, at der findes et alternativ, at hvis USA og de europæiske lande ville beslutte at samarbejde med landene i det Globale Syd, ville armene være åbne. Jeg har mange, mange gange hørt ord fra russiske og kinesiske ledere om, at de er villige til at indgå i et sådant samarbejde, men alle disse tilbud er hidtil blevet

afvist kollektivt af Vesten, men det er ekstremt vigtigt, at vi får vendt udviklingen, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi ser ud til at få en række spørgsmål om dette emne. Der er et fra en, der skrev om Putins interview, jeg tror i dag, med RIA Novosti, hvor han beskyldte den "gyldne milliard" for at snylte på andre folkeslag i Afrika, Asien og Latinamerika. Ifølge dette spørgsmål sagde Putin med henvisning til den "gyldne milliard": "Men de må indse, at vampyrballet er ved at være slut." Og så stiller spørgeren spørgsmålet: "Hvad mener han med den 'gyldne milliard'? Og tror du, at det Globale Syd og BRIKS kan gøre en ende på dette parasitiske system uden støtte fra Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Dette interview af Putin med RIA Novosti læste jeg lige før denne udsendelse, og jeg synes virkelig, det er en opfordring til at vågne op. For selvfølgelig vender mainstreammedierne det straks om og siger, at Putin har truet verden med atomkrig, men det er ikke, hvad han sagde. Han sagde, at Rusland er klar, at de stort set er i alarmberedskab, og at deres atomtriadesystem er i alarmberedskab hele tiden. Naturligvis er den russiske atomdoktrin, at hvis den russiske ledelse mener, at Ruslands integritet er på spil, så vil de bruge disse våben. Det er i en vis forstand en alarmklokke, for med Tysklands pres for at levere Taurus-krydsermissilet til Ukraine, som kan nå Moskva fra den ukrainske grænse – det kan ødelægge Kreml, det kan ødelægge de russiske ministerier, og med Macrons opfordring til at indsætte franske og andre NATO-tropper i Ukraine, er vi meget, meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage! Så Putin svarer på det, og han gør det meget klart, at Vesten risikerer civilisationens udslettelse, hvis de bliver ved med at presse på.

Det, han mener med "den gyldne milliard", er simpelthen de mennesker, som jeg har nævnt før, de mennesker, der bevidst eller ubevidst har nydt godt af det neoliberale system. Dette system har undergået en enorm forvandling, for selv om Bretton

Woods-systemet efter Anden Verdenskrig ikke blev, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt det, fordi det på grund af Roosevelts død blev organiseret af Churchill og Truman, så opfyldte det ikke Franklin D. Roosevelts krav om, at Bretton Woods-systemet skulle muliggøre udviklingen af udviklingslandene; men det gjorde noget godt for landene i det Globale Nord: Det skabte mere eller mindre to år med stabilitet og økonomisk vækst; det skabte rammerne for genopbygningen af de lande, der var blevet ødelagt af Anden Verdenskrig; og det skabte stabilitet, det var en periode med velstand i Europa og i USA.

Men så blev det system hugget af. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, var absolut profetisk, da han den 15. august 1971, da Nixon gik fra faste valutakurser til flydende valutakurser, sagde LaRouche, at hvis man fortsætter ad den vej, vil det føre til en ny depression og en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig. Det, han mente med det, var, at hvis man bliver ved med at skubbe til systemet på en sådan måde, at det kun tilgodeser spekulanterne, den skøre idé om, at "penge skaber penge", til ulempe for maskinværktøjssektoren, for industrien på mellemniveau, og det skete gradvist i løbet af de følgende årtier, indtil det punkt, hvor realøkonomien nu er ved at bryde sammen, som i Tyskland, den er i frit fald; Europas infrastruktur er i dårlig stand, og USA's infrastruktur er i forfærdelig stand.

Så der var en slags primitiv ophobning mod realøkonomien, og det er der, vi er nu. Men i mellemtiden gav det en masse mennesker i Europa og USA en meget høj levestandard, relativt set, og det er det, russerne generelt mener med den "gyldne milliard". Hvis du tænker på, at vi har 8 milliarder mennesker, så er der måske en milliard mere i andre lande i Asien og andre steder, som klarer sig godt, men der er milliarder af mennesker, som enten er absolut, forfærdeligt fattige eller ikke klarer sig godt, hvilket betyder, at de ikke har nok at spise, at studere, at opdrage familier. Så jeg mener, at denne forskel mellem den "gyldne milliard", eller

den del af befolkningen, der er relativt velhavende, og det store flertal af mennesker, der er fattige, skal afhjælpes.

Jeg tror, at landene i det Globale Syd er i gang med at gøre det, og jeg tror, at de er i stand til at gøre det på egen hånd, uden støtte fra Vesten. For hvis Vesten vender sig imod dem og siger, vi vil ikke samarbejde med jer, men vi vil forsøge at undertrykke jeres udvikling, så vil landene i det Globale Syd være i stand til at gøre det selv, og de er i øjeblikket indstillet på netop det.

Det eneste problem er, at hvis Nord ikke samarbejder, men forbliver i en geopolitisk konfrontation, er jeg bange for, at det vil føre til Tredje Verdenskrig. Så vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få folk til at forstå, at vi sidder i samme båd, og at enten har vi alle fremgang, eller også har ingen af os.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål om Mellempolitik fra en, der identificerer sig som jødisk amerikaner. Han henviser til rapporten om, at hundredvis af rabbinere har skrevet et brev til Biden, hvor de opfordrer ham til at presse på for en våbenhvile, men at det bedste, Biden kunne gøre, var at sige, at en invasion af Rafah ville være at overskride en rød linje, men at han fortsat vil stå sammen med Israel. Så han spørger: "Hvad kan man gøre for at stoppe det israelske folkemord, hvis Biden ikke gør noget?"

ZEPP-LAROCHE: Det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg synes, at det, disse rabbinere gør, er præcis det rigtige. Og man kan kun håbe på, at flere vil rejse sig, for det, der sker i Gaza, er en hjerteskrærende katastrofe, som sætter spørgsmålstegn ved hele menneskehedens moral. Hvis vi ikke kan løse det, så fejler vi som art!

Det er derfor, vi presser så hårdt på for ideen om en Oase-plan, det vil sige ideen om, at der skal være mere vand, mere ferskvand i hele regionen, men især mellem Israel, Palæstina

og naboerne, Syrien, Yemen, Irak og andre lande. For hvis man ser på denne region, er den fuldstændig ørken. De eneste områder, der ikke er ørken, er Golfstaterne, De Forenede Arabiske Emirater, Dubai og andre Golfstater, som har gjort meget for at bringe frisk havvand hertil ved at afsalte havvandet, så det kan drikkes og bliver frisk. Man kan se, at disse kyststrækninger er som oaser! De blomstrer, de er utroligt rige med hensyn til vegetation. Dette har nu stået på i næsten 30 eller 40 år. Så det er frodige haver, frodige marker med alle slags planter, så selv fuglene har ændret deres træk fra vinter til sommer, fordi det er et dejligt sted at hvile og få mad.

Så dette princip kunne anvendes i Israel, i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Jordan; og vi har realiseret et forslag, som Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, nemlig ideen om at forbinde Middelhavet via kanaler til Det Døde Hav, og derfra til Det Røde Hav, og så bruge det afsaltede vand til kunstvanding, til kunstvanding af landbrugsmarker, til skovbrug, til industriparker, til infrastruktur. Så dybest set skal man have en vision om, at hele Sydvestasien om få år kan se lige så tæt udviklet ud som Tyskland. Tyskland er et land med en utrolig veludviklet infrastruktur (selv om den er ved at falde fra hinanden nu, men den er stadig meget udviklet), man har integrerede vandveje, for eksempel Rhinen, hvor der er fragtskibe, der sejler til havne i Holland, så de er forbundet med hele den internationale søhandel. Derudover har man Duisburg, som er en indlandshavn, der er forbundet med jernbaner og motorveje.

Så hvis du tænker på den tætte infrastruktur, som du kan se i Tyskland, er eller har været kilden til udvikling for Tyskland, fordi en integreret, tæt infrastruktur er forudsætningen for en høj arbejdsdeling, forskelligartet produktion; og hvis det ville blive udviklet i Sydvestasien, er der ingen grund i universet til, at alle landene i Sydvestasien ikke kunne have en levestandard som Tyskland, da

det stadig var på vej op (lige nu er det ikke længere). Men Tyskland er en model for, hvornår man havde en meget veludviklet middelklasse, industri på mellemniveau og var meget velfungerende. Der er ingen grund til, at man ikke kan anvende et sådant koncept i Sydvestasien med Oasis-planen. Vi afholder en konference om det den 13. april, hvor I alle bør tilmelde jer og deltage og fortælle folk om det. For vi tror, at hvis nok mennesker, især unge mennesker, i regionen får den idé, at hvis man går over til et fredeligt samarbejde mellem israelere og palæstinensere og alle de andre, så er der en lys fremtid. Der er en grund til at overvinde lange, lange konflikter, og at vi må sætte en stopper for denne endeløse krig. For hvis man bliver ved med at gøre det, der er sket nu i de sidste årtier, er det elendighed for alle, og det er ikke i noget lands interesse.

Så vi er nødt til at indgyde denne idé om håb og en vision for fremtiden, og forhåbentlig kan vi vende det.

SCHLANGER: Du kan tilmelde dig konferencen den 13. april, som vil være online, og linket til tilmelding findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Du kan også downloade den video, som LaRouche-organisationen, Jason Ross, har lavet om Oasis-planen, og sørge for, at den bliver distribueret, for det er materiale, der ikke er blevet dækket andre steder end i vores publikationer.

Nu, Helga, vil jeg gerne vende tilbage til krigen i Ukraine et øjeblik. Der er et spørgsmål, der er blevet sendt ind. "Du, fru LaRouche, har talt om Kinas diplomatiske initiativer med hensyn til at afslutte krigen i Ukraine. Hvad er det, Kina har foreslået?"

ZEPP-LAROUCHE: Den kinesiske udsending for regionen, Li Hui, har lige været på endnu en rundrejse og talt med folk i Kiev, i Moskva, i Bruxelles, Warszawa, Berlin og Paris. På etårsdagen for krigen havde Kina allerede lavet et 12-punktsprogram, som er et meget detaljeret indledende forslag

til, hvordan man kan vende tilbage til en diplomatisk løsning på alle disse konflikter. Og det er klart, at den økonomiske udvikling i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet vil være en ekstremt vigtig komponent for genopbygningen af Ukraine.

Jeg tror, at det nu er det mest aktive forslag. Kina har også fremsat et andet forslag, som jeg mener skal tages meget, meget alvorligt, og det er idéen om, at de to supermagter, USA og Rusland, skal vende tilbage til våbenkontrol og den form for nedrustning, der plejede at være, selv under den kolde krig, og som ikke er der nu, fordi alle traktater i bund og grund er blevet annulleret. Så jeg synes, at det kinesiske forslag er ekstremt vigtigt.

Så opfordrede paven Ukraine til at hejse det hvide flag og forhandle: Dette var endnu et eksempel på en utrolig forvrængningskampagne i massemedierne. For det, paven sagde, var, at når man erkender, at man har tabt, er det vigtigt at have modet til at forhandle, for ellers vil en masse mennesker dø uden nogen god grund. Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, for der er en ny artikel i det franske magasin Marianne. Der beskriver de meget detaljeret, og jeg har ingen grund til at tvivle på, at det er korrekt, for det stemmer overens med andre rapporter, vi har fået før, hvorfor situationen i Ukraine er sådan, at den ikke kan vindes militært mere, simpelthen fordi der er en utrolig uoverensstemmelse: Russerne har meget mere mandskab, de har meget bedre teknisk udstyr til befæstning, de har ammunitionsforsyninger, og dybest set kan den ukrainske position ikke opretholdes, og krigen er de facto tabt. Det mener flere militæksperter fra Schweiz, Frankrig, Italien og Tyskland.

Så i en sådan situation er det at sige, "lad os afslutte det" og lade os genopbygge en fremtid, ikke noget, man skal anfægte. Og jeg mener, at et sådant forslag er ekstremt presserende på et tidspunkt, hvor, hvis denne optrapning med Taurus fortsætter, og ideerne om at sætte vestlige tropper på

jorden – der er nu flere og flere rapporter om, at der allerede er NATO-tropper på jorden, fra Frankrig, fra briterne, fra amerikanerne. Jeg synes, vi er så faretruende tæt på en rød linje, at jeg kun kan sige, at hvis folk tænker over, hvad der står på spil her, så er det en termonuklear global krig. Hvis det kommer så vidt, vil der absolut ikke være nogen tilbage til at overveje, hvorfor det skete. I betragtning af, at der er rapporter fra tidligere tider, hvor der blev lavet skøn over, hvor mange millioner døde vi har råd til at have sådan en krig – jeg mener, sådanne rapporter kan kun være lavet af folk fra en sindssygeanstalt, og jeg undskylder over for folk på sindssygeanstalten.

At tænke på denne måde betyder, at man leger med menneskehedens eksistens! Og hvis det kommer til en global termonuklear krig, vil alt, hvad dine forældre, bedsteforældre, digtere fra tidligere århundreder, komponister, alt hvad nogen gjorde, være forgæves, fordi der ikke vil være nogen tilbage til at have glæde af deres værker.

Så jeg kan kun sige, hør her, lad os gøre det på en anden måde: Samarbejd med det Globale Syd. Der er en løsning på denne situation, men jeg kan kun sige, at jeg er meget, meget bekymret over, at den nuværende politiske klasse – Simon Jenkins sagde i The Guardian, at hele den politiske klasse i Vesten er så uduelig, at de ikke er i stand til at erkende, at alle deres politikker i de sidste årtier har været en fiasko, og det er det største problem; så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at have en alternativ diskussion og grundlæggende sige, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle menneskers interesser på planeten. Det glæder mig at høre, at kongresmedlem Benjamín Robles fra Mexico har udsendt en opfordring til alle kongresmedlemmer og parlamentarikere i hele verden om at hjælpe ham med at sætte en sådan international konference på dagsordenen. Så jeg vil også bede jer om ikke bare at cirkulere Oasis-planen, men også at tage

dette brev fra kongresmedlem Robles og sende det til alle kongresmedlemmer og borgmestre, statslige lovgivere og andre folkevalgte og få dem til at slutte sig til bestræbelserne på at få en anden arkitektur på bordet.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål til dig fra en, der beder om din ekspertise om Kina. Han skriver, at Steve Bannon og andre i anti-Kina-lobbyen jubler over det, de kalder "krakket" i den kinesiske økonomi, ejendomsproblemerne, afmatningen. Men så skriver vores seer: "Der er nu rapporter om, at Kinas eksport steg med over 10% år-til-år og især med salg til Indien, Brasilien og andre nationer i det Globale Syd." Og han spørger: "Hvad er dit syn på det?" Og denne anti-Kina-lobby "er det derfor, de nu forsøger at presse et lovforslag igennem i Repræsentanternes Hus om at forbyde TikTok?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, disse mennesker er ganske enkelt inkompetente. De har forudsagt den kinesiske økonomis undergang så mange gange, og de tog fejl lige så mange gange. De forstår ikke, at Kina ikke forfølger spekulation som formålet med økonomien, men at de lægger al deres vægt på innovation, innovation, innovation. Og det er sådan, de har været i stand til at undgå de typiske cykliske udviklinger i økonomier, med andre ord, man har ikke en såkaldt Leontief-kurve, eller man har ikke cykliske udviklinger, fordi de hele tiden tilfører de mest avancerede opdagelser inden for videnskab og teknologi til økonomien, og på den måde har de undgået netop sådanne kollaps.

På den anden side bygger de nu som en reaktion på denne geopolitiske "afkobling" eller "de-risking", som de kalder det, fra Vesten. Kina vender sig om og siger: OK, så opbygger vi markeder i Syd, vi investerer langsigtet – hvilket ikke er så langsigtet, men ikke daglig profit – men vi vil investere i at opbygge markeder i det Globale Syd ved at forsyne disse lande med havne, lufthavne, jernbaner og broer; og på den måde gør de udviklingslandene rigere, og de udvikler derved et

marked for kinesiske varer og øger dybest set eksport/import med hele det Globale Syd. Så det er en vindende strategi.

Så jeg tror, at dommedagsprofetierne om den kinesiske økonomi er fuldstændig ideologiske, og ideologer har meget sjældent videnskabelig viden. Og jeg tror, at i tilfældet med Bannon er det en fair beskrivelse at karakterisere ham på den måde.

SCHLANGER: Helga, jeg har endnu et hurtigt spørgsmål til dig, fra en anden mangeårig seer: "Hvad tror du er årsagen til Macrons hårde linje over for Rusland i Ukraine, hvor han kræver NATO-støvler på jorden?"

ZEPP-LAROUICHE: Macron beskrives af nogle mennesker som en kamæleon, der kan skifte farve meget hurtigt. Han har i sin politiske karriere holdt nogle ekstremt flotte taler, og hvis man tror på ham, skulle man tro, at verden er ved at blive et paradis. Men der er altid en stor uoverensstemmelse mellem ord og handling, og jeg tror, Macron er i panik, fordi han har de samme rapporter, som jeg nævnte før, om denne artikel i Marianne og det franske militær, som har en meget nøgtern vurdering af, hvor krigen i Ukraine står. Eftersom Macron forbandt så meget af sin politiske skæbne med ideen om at "vinde i Ukraine", er dette faktisk et desperat træk. Jeg mener, at det har fået kløften mellem Frankrig og Tyskland til at eskalere endnu mere, så EU slet ikke står så samlet; jeg tror, at Macron gør det, ikke mindst af indenrigspolitiske årsager, med henblik på det kommende valg og så videre. Men det er slet ikke særlig klogt af ham.

SCHLANGER: At dømme ud fra, hvad der bliver skrevet om ham i den franske presse, er ordet "kamæleon" måske det pæneste udtryk, der er blevet brugt om ham.

Så, Helga, jeg tror, vi er løbet tør for tid nu. Tak, fordi du var med i denne uge. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg vil bare gerne have, at folk tager det, jeg sagde om faren for termonuklear krig, til sig, for jeg ville

ikke sige det, hvis det ikke var ekstremt alvorligt. Og i modsætning til 1980'erne, da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne, mellem SS-20 og Pershing-2, var der hundredtusinder af mennesker på gaden i mange lande, og de talte om faren for Tredje Verdenskrig. Helmut Schmidt talte for eksempel om det hver anden dag.

Og nu, hvor situationen virkelig er meget, meget farligere, fordi alle de bagkanaler ikke længere eksisterer, som selv på højdepunktet af den kolde krig i Cubakrisen eksisterede mellem Khrusjtjov og Kennedy, er folk ikke på gaden; eller de er på gaden af alle mulige grunde, men ikke af den virkelige grund, som er faren for termonuklear krig. Så gør dig venligst bekendt med emnet, og arbejd sammen med Schiller Instituttet.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses forhåbentlig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.